

SĀTANA ĒDENE

Nolieksim galvas.

Dārgais Dievs, šajā vakarā mēs esam pateicīgi Tev par šo īpašo iespēju atkal atnākt Kunga Jēzus Vārdā, lai izietu pretim mūsu ienaidniekam, Tavam ienaidniekam, šeit, kaujas laukā, ar Vārdu, lai padzitu viņu prom no Tavu ļaužu vidus, lai šini vakarā, Kungs, viņi varētu ieraudzīt Evaņģēlija Gaismu. Es lūdzu, lai Tu svaidi mūsu acis ar acu ziedi, lai tās atvērtos Patiesībai, lai mēs varētu aiziet no šejienes, sakot mūsu sirdīs: “Vai mūsu sirdis mūsos nedega, kad Viņš runāja ar mums ceļā?” Dziedini slimos un nomocītos. Iedrošini nomāktos. Pacel vārgās rokas, kas reiz bija nolaistas. Lai mēs varam skatīties uz Kunga Jēzus Atnākšanu, kura, kā mēs ticam, ir ļoti tuvu. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Sēdieties.

² Šovakar centīšos runāt isi, jo zinu, ka daudzi ir atbraukuši no dažādām valsts vietām, lai . . . uz dievkalpojumu, vai arī pārnakšņojuši, daži no jums, un ir jāatgriežas, ceļš var būt tāls. Un es jums pateicos. Sorīt es pats gribēju paklausīties brāli Nevilu. Un esmu viņu dzirdējis jau daudzreiz, un vienmēr, viņu klausoties, esmu viņu augsti vērtējis. Bet šorīt, šī savlaicīgā svētruna, es zinu, ka tā bija Dieva vadība, lai es to šorīt noklausos. Ļoti jauki! Un es saprotu, kāpēc arī jums patik nākt un viņā klausīties. Un viņā klausīties, esmu pārliecināts, tas jums arvien nāks tikai par labu.

³ Šodien es mēģināju iespēt dažas iekavētās pārrunas, rīta pusē un pēcpusdienā. Man vēl aizvien ir daudz, daudz, daudz darāmā. Un es . . .

⁴ Kā, manuprāt, Jetrus reiz teica Mozum, teica: “Tas tev ir par daudz.” Un tā, mums šeit ir daudz brāļu, lai rūpētos par jūsu problēmām. Un katra no tām ir pamatota, un tās visas ir tādas, par kurām vajag parūpēties. Un es iesaku mūsu ganu, vai brāli Mannu, un citus mūsu Ticības kalpotājus. Jūs varat vērsties pie viņiem. Viņi jums precīzi pateiks, ko darīt; kādi cilvēki, viņu bērni, jauktas laulības vai kaut kas nepareizs. Un šie viri var jums palīdzēt tieši tāpat kā—kā jebkurš cits, jo viņi ir Kristus kalpi. Vērsieties pie viņiem, un esmu pārliecināts, ka viņi—viņi palīdzēs jums jūsu vajadzībā. Es nevaru aizsniegt viņus visus. Vienkārši viņu ir tik daudz, lai kur tu neietu. Tas tikai turpina uzkrāties vairāk un vairāk, redzat. Un—un tu vēlies būt pie katra, bet nespēj to izdarīt. Bet es pastāvīgi lūdzu, lai tādā vai citādā ceļā Dievs to paveic jūsu labā.

⁵ Un tā, šovakar mēs gribam vērsties pie Rakstiem un izlasīt Rakstu daļu no 1. Mozus grāmatas 3. nodaļas; un vienkārši

nedaudz atgriezties pie tā, par ko mēs esam runājuši agrāk, un paskatīsimies, vai Kungs Jēzus ļaus mums zināt mazliet vairāk, kad dievkalpojums būs beidzies. Es lūdzu—lūdzu, lai Viņš to dāvātu.

Bet čūska bija visviltīgākais no visiem lauku zvēriem, ko Dievs tas KUNGS bija radījis. Tas teica sievietai: Vai Dievs tas Kungs tiešām jums būtu aizliedzis ēst no visiem dārza kokiem?

Sieva teica čūskam: Mums ir atļauts ēst no visiem dārza koku augļiem.

Bet par tā koka augļiem, kas ir dārza vidū, Dievs teicis: No tiem jums nebūs ēst nedz tos aiztikt, citādi jūs mirstit.

Tad čūska teica sievietai: Jūs nemirstit vis,

Bet Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tiem ēdīsiet, jūsu acis atvērsies un jūs būsiet kā dievs, zinādami, kas labs un kas ļauns.

Un sieva redzēja, ka koks ir labs, lai no tā ēstu, un ka tas acīm tīkams, un koks ir iekārojams, jo dod zināšanas, un viņa ņēma no koka un ēda, un deva arī savam vīram, un tas arī ēda.

Tad viņu abu acis atvērās, un viņi redzēja, ka bija kaili, un viņi sašuva viņes lapas un izveidoja sev priekšautus.

⁶ Lai Kungs pievieno . . . Savas svētības Viņa Vārda lasījumam. Un tā, šovakar es gribētu paņemt tēmu no izlasītā un nosaukt to: *Sātana Ēdene*. Pastāstīt diezgan rupju lietiņu par *Sātana Ēdeni*. Tas tā kā sasaucas ar to, kas bija citā svētdienas vakarā, manuprāt, kad es ar jums šeit runāju par *Saprātīga Cilvēka Filtru* un svēta cilvēka gaumi.

⁷ Un dažreiz tādi nedaudz parupji izteicieni mūsos kaut ko dara; tie liek mums pētīt un paskubina uz Vārda lasīšanu. Un man gribētos, lai tieši to dara visa mana sapulce. “Cilvēks nedzivo no maizes vien, bet no ikkatra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.” Tāpēc lasiet Vārdu; izpētiēt To. Un pētiēt To, raugoties ar Dieva acīm, lai jūsu prāti saprastu, kā mums šodien būtu jādzīvo.

⁸ Jā, atnākt šovakar, lai vienkārši parunātos ar jums, lai pateiktu: “Nu, es varētu izdarīt šo vai to . . .”

⁹ Man patīk runāties ar cilvēkiem, tik ļoti, ka man pat gribētos šovakar doties mājās ar katru no jums. Es . . . Dievs zina, ka tā ir taisnība. Es gribētu iet mājās ar katru no jums, un—un paēst—no rīta kopā pabrokastot un—un—un rīt pēcpusdienā kopā doties uz vāveru medībām, saprotiet. Es—es to gribētu darīt, bet es—es to nevaru. Un es gribētu doties mājās un vienkārši apsēsties, un parunāties ar jums; pēc dievkalpojuma pasēdēt verandā un nedaudz ar jums patērzēt, parunāt par jūsu labklājību un par Dievu. Man ļoti patiktu tā darīt. Viri un sievas, kas esat šeit;

Dievs zina, ka es to vēlētos, bet es to nevaru. Saprotiet, vienkārši ir tāds—tāds saspringums un piepūle.

¹⁰ Un—un šajā nervozajā laikmetā, kurā mēs dzīvojam. . . Un es pats esmu nervozs cilvēks. Šodien es savā prātā kaut ko nolemju: “Man tas noteikti ir jāizdara,” bet rītdien viss ir jau pavisam citādāk; kaut kas ir iejaucies un izdarījis šo vai to. Un tu tikai centies tajā visā nezaudēt galvu.

¹¹ Bet mans galvenais veikums ir sludināt Draudzei Evaņģēliju, un darīt visu, ko vien varu, lai pagodinātu Jēzu Kristu tajā laikā, kamēr atrodos šeit uz zemes, un kamēr vien uz šīs zemes vēl palikšu. Esmu šeit, lai—lai censtos jums pateikt kaut ko, kas jums palīdzēs; kaut ko. Pēc tam, kad es šorīt atgriezos mājās, es studēju. “Ko gan es varētu pateikt šovakar, Kungs, kas šiem cilvēkiem palīdzētu?”

¹² Klausoties šā rīta spēcīgo svētrunu par. . . Mums to runāja brālis Nevils, par. . . Es padomāju, ka tas bija apbrīnojami, kā viņš teica: “Ārsts noteiks pacientam diagnozi; bet injekciju izdaris virs, kuram ir paplāte, pilna ar adatām.” Un es nodomāju, ka tas bija patiešām—patiesi trāpīgs izteiciens. Es to pārdomāju: “Serums pēc tam, kad pacientam ir uzstādīta diagnoze.” Tāpēc tas bija labi pateikts.

¹³ Man bija vēlēšanās parunāt ar jums par kaut ko, parādīt kaut ko, lai izgaismotu jums Dieva apsolījumu šim periodam. Saprotat? Kaut ko, ne jau to, kas attiecās uz kādu pagātnē, bet kaut ko. . . un kad. . . Ar to viss ir kārtībā; mēs visi uz to atsaucamies. Taču es padomāju, ka pacientišos jums šo to atgādināt, ar šīm Rakstu vietām, kuras esmu šeit atzīmējis, kas jūs apgaismos, lai jūs zinātu, padaris par labākiem kareivjiem kaujā, kurā jūs tagad cināties; lai apgūtu ienaidnieka taktiku tā, lai jūs spētu visu nobloķēt pirms tas tiek jums klāt, saprotiet. Tas arī ir galvenais, iemācīties turēties pa gabalu no—no sitieniem, cik vien tālu iespējams.

¹⁴ Un tā, tagad paskatīsimies uz šo ārkārtīgi. . . uz dažām minūtēm, šo ārkārtīgi grēcīgo laiku, kurā mēs dzīvojam. Es nedomāju, ka jebkad ir bijis laiks, cik vien esmu lasījis vēsturē. . . Ir bijušas lielu vājašānu dienas, kad Dieva bērns viscaur nodeva nāvei. Bet redzēt šo ienaidnieka viltu, nekad nav bijis tāda laika, kādā mēs tagad dzīvojam. Šis ir pats maldinošākais, viltīgākais laiks. Un, kad es to redzu, prātā nāk doma, ka šodien Kristietim ir jābūt modrākam nekā jebkurā citā periodā.

¹⁵ Lūk, tolaik, kad Draudzi vajāja Roma, kristietis kļūdījās, viņš izgāja arēnā un viņu izbaroja lauvām, vai kaut kā tamlīdzīgi, kad pēc viņa liecības atklājās, ka viņš ir kristietis. Taču viņa dvēsele bija glābta, jo viņš tīri, nemāksloti ticēja Dievam un ar prieku apstiprināja savu liecību ar savām asinīm. Kad atvērās vēnas vai caurdūra viņa miesu un izlija asinis,

viņš skaļi iekļiedzās patiesā, lojālā ticībā un teica: “Kungs Jēzu, pieņem manu garu!”

¹⁶ Bet tagad, šajā laikā velna viltība liek cilvēkiem noticēt, ka viņi ir kristieši, kaut viņi tādi nemaz nav. Redz, kur tā lieta. Un nemaz nevajag apstiprināt. . . Tas ir—tas ir glumāks laiks, nekā, ja būtu, nekā tad, kad tev bija jāapstiprina sava—sava liecība, atdodot dzīvību. Velns ir izlicis visvisādas smalkas lamatas, kādas vien spējis, lai. . . Viņš ir krāpnieks. Un Jēzus mums sacīja, Mateja 24, kāds būs laiks, kurā mēs dzīvojam, visviltīgākais laiks no visiem, “tik līdzīgi, ka pieviltu pat Dieva Izredzētos, ja vien viņam būtu iespējams viņus pievilt.”

¹⁷ Tagad salīdzināsim dažas Rakstu vietas jeb pravietojumus, par kuriem runāts Bibēlē par mūsdienām, un salīdzināsim tos ar laiku, kurā mēs pašreiz dzīvojam.

¹⁸ Otrajā vēstulē Timofejam 3. nodaļā mēs uzzinām, ka pravietis teica, ka: “Pēdējās dienās cilvēki būs patmilīgi, augstprātīgi, milēdami vairāk baudas nekā Dievu.” Tagad uz mirklīti salīdziniet to. Mēs ne. . . Mēs to pateiksim patiešām isi, jo mums nav pietiekami daudz laika visu izskatīt tā, kā mums to patiesībā vajadzētu; tikai izskriet tam cauri, lai jūs varētu saprast, kad atnāksiet mājās un to izpētīsiet. “Neganti, uzpūtīgi, baudas vairāk mīloši nekā Dievu; nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, labā nidēji.” “Lūk, Gars skaidri saka, ka tā būs pēdējās dienās.” Tieši šis ir tās dienas, par kurām runā pravietojums.

¹⁹ Un tā, mēs izlasīsim arī no Atklāsmes. . . 14, tas ir, Atklāsmes 3:14, Lāodiķejas Draudzes Periods, kāda būs draudze šajā beidzamajā laikā. Un tā būs, ir teikts: “Viņa sēdēs ķēniņienes troni kā atraitne, trūkuma nepazīdama. Tā—tā bija bagāta un pārpilnībā un nezināja, ka ir nožēlojami un nabagi, akli un kaili, un nezināja to.” Lūk, neaizmirstiet, Viņš runā šī perioda draudzei: “Nožēlojami, akli, kaili, un nezina to.” Šī beidzamā frāze, šis beidzamais Vārds, tieši tas padara to tik satriecošu. Viņi domā, ka viņi ir ļoti piepildīti ar Garu, ka ir pilnīgi gatavi. Lāodiķejas Draudzes Periods ir Vasarsvētku Draudzes Periods, jo tas ir beidzamais draudzes periods. Luteram bija savs vēstījums; Veslijam bija savs vēstījums; un arī Vasarsvētku draudzei bija savs vēstījums.

²⁰ Tāpat ir teikts, ka: “Tā kā tu esi remdens, ne auksts, ne karsts,” ārējas emocijas, intelektuāla Evanģēlija izpratne; “tā kā,” Viņš sacīja, “tu esi tāds, Es tevi izsplāšu no Savas mutes.” Citiem vārdiem, Viņam izraisīja nelabumu, redzot draudzi šādā stāvoklī.

²¹ Un atcerieties, viņi izsplāva Viņu; Un Viņš bija ārpus draudzes, mēģinot iekļūt atpakaļ iekšā, šini šausmīgajā Lāodiķejas Draudzes Periodā.

²² Pasaules dievs šodien, viņš, kuru pielūdz mūsdienų pasaule, ir Sātans. Un cilvēki nemaz nezina, ka pielūdz Sātanu, taču tas ir Sātans, kurš uzdodas par draudzi, saprotiet, par draudzi. Viņi pielūdz Sātanu, domādami, ka viņi draudzē pielūdz Dievu, bet tieši to Sātans ir panācis.

“Ak,” tu teiksi, “tikai mirklīti pagaidi; mēs sludinām Vārdu.”

²³ Paskatieties uz rakstu vietu, kuru šovakar lasīju. Tieši Sātans bija tas, kurš pirmais sludināja Ievai Vārdu: “Dievs ir teicis,” redziet.

²⁴ Tas ir Rakstu daļas, kas attiecas uz kādu konkrētu laiku, nepareizs skaidrojums. Viņš tev izstāstis, ka viss, ko darija Jēzus, bija vienkārši perfekts. Viņš tev izstāstis, ka viss, ko darija Mozus, bija vienkārši perfekts. Bet, kad tu vērsies pie apsolījumiem, kurus Tie dod šai dienai, tad Tas jau attiecas uz citu periodu. Tas arī ir viss, kas viņam ir jāizdara, saprotiet, jāpanāk, lai cilvēki Tam ticētu tādā veidā, un tas—tas arī viss. Tāpēc ka “nevar Tam atņemt ne Vārdu, nedz pielikt Tam kaut vienu vārdu.” Taču tieši to viņš dara.

²⁵ Cilvēki nezināšanas dēļ pielūdz Sātanu, domādami, ka viņi pielūdz Dievu, kā jau mūs brīdina pravietojums Otrajā vēstulē Tesalonīķiešiem, kas . . . Izlasisim to, Otrā Tesalonīķiešiem, 2. nodaļa. Pievērsisimies tam uz mirklīti, ja es varēšu, tūlīt, es gribētu to izlasīt. Vienkārši, man šķiet, tā ir Otrajā Tesalonīķiešiem, man te ir tā Rakstu vieta, tā saka:

*Par mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanu . . . un mūsu
piepulcēšanos Viņam, mēs, brāļi, lūdzam,*

²⁶ Lūk, redziet, “Kunga atnākšanu un piepulcēšanos Viņam,” kad pēdējās dienās Dievs sapulcinās pie Sevis Savu tautu. “Cilvēku piepulcēšanās Kungam,” nevis baznīcai, “Kungam; mūsu piepulcēšanos Viņam.”

*Nezaudējiet pārsteidzīgi galvu un . . .
neuztraucieties—neuztraucieties, nedz kādas gara,
ne . . . vārda dēļ, nedz kādas mūsu vēstules dēļ, it kā . . .
ka Tā Kunga diena jau ir tuvu.*

*Lai neviens jūs nekādi nemaldina. Jo tā diena nenāks,
pirms nebūs iestājusies atkrišana un neatklāsies grēka
cilvēks (“grēka cilvēks”, tagad skatieties, kas viņš ir), un
neatklāsies grēka cilvēks, pazušanas dēļs, (tas bija Jūda,
saprotiet);*

*Naidnieks, kas sevi paaugstina pāri visam, ko sauc
par Dievu vai svētumu, līdz beidzot viņš kā Dievs nebūs
apsēdies Dieva templī, pasludinādams sevi par Dievu.*

²⁷ Tā ir šodienas draudzes pievilšana! Redziet, “pazušanas dēļs”, velns. “Pazušanas dēļs”, velns. Tātad, cilvēki mūsdienās pielūdz Sātanu, domādami, ka pielūdz Dievu. Taču viņi pielūdz viņu caur mācību, cilvēku radītas konfesijas un ticības mācības

ir ievēdušas ļaudis tik dziļos maldos, kādus pasaule vēl nav redzējusi. Lai cik daudz Dieva Vārds, kas ir apsolīts šodienai, tiktu gan sludināts, gan apstiprināts, viņi vienalga Tam neticēs. Viņi Tam neticēs.

²⁸ Kāpēc tā? Mūs interesē, kāpēc. Kāpēc nē . . . kāpēc viņi Tam neticēs? Dievs taču saka, ka Viņš kaut ko paveiks, un Viņš to izdara, un vienalga viņi pagriež tam muguru un no tā novēršas. Tieši tā, kā Ieva zināja, ka Dievs izdarīs to, ko Dievs sacīja; tomēr viņa pagriezta Tam muguru, lai paklausītos, ko pateiks viņš.

²⁹ Vienkārši atcerieties, citos periodos tas arvien ir noticis tieši šādi. Katrā periodā, Sātans vienmēr ir centies sagrozīt viņiem domāto Vārdu, vērsdams viņu skatus uz kādu citu periodu.

³⁰ Paskatieties, kad atnāca Jēzus, redziet, Sātans bijā tajā ebreju skolotāju, rabinu un priesteru pulcīnā, cenšoties likt viņiem turēt Mozus likumu, kaut pats Vārds teica, ka tani laikā tiks atklāts cilvēka Dēls, saprotiet, ka Viņš atklāsies. Tā viņi arī centās, kamēr vien turējās pie savas reliģiozitātes un Mozus likuma . . . Redzat, ko viņš izdarīja? Viņš centās viņiem iestāstīt: “Tā Vārda daļa ir pilnīgi pareiza, taču šis Vīrs nav tā Persona.” Vai redzat, kāds viņš ir maldinātājs? Redz kur ir tas īstais maldu laiks.

³¹ Tas ir bijis un ir tagad, Sātans uz zemes ievieš savu valstību. Tieši tāpēc viņš tā rīkojas, jo viņš vēlas nodibināt pats savu valstību.

³² Tāpat kā uzņēmējs, kurš nav kristietis, viņš izmantos jebkādu intrigu, visu, kas viņa spēkos, lai tu kaut ko ieraudzītu aplami. Ja viņam ir—ir mērķis un personīgais izdevīgums, liekot tev tā darīt, liekot tev to šādi ieraudzīt, viņš tev parādīs visu, ko vien spēs, un turēs pa gabalu no īstenības, tāpēc ka viņš rūpējas tikai pats par sevi. Nav svarīgi, cik daudz viņš melo un krāpjas, un vēl visu ko, viņam ir personīgs ieguvums.

³³ Un tieši tāpēc Sātans to izdarīja. Lai to paveiktu, viņš darbojās caur garīdzniecību, kā Dievs to bija solījis. Lūk, viņš iesāka ar reliģioziem maldiem Ēdenē un no tā laika to nav pārtraucis.

³⁴ Ne jau izveidojot kaut kādu komunistu grupu. Komunistiem ar to nav nekā kopīga. Tā ir draudze, lūk, kam jāpievērš uzmanība, saprotiet. Jo ne jau—ne jau komunisti pieviltu pat Izredzētos. Bet tieši draudze mēģinās pievilt pat Izredzētos, saprotiet. Nevis komunisti; mēs zinām, ka viņi noliedz Dievu, un viņi ir antikrists, protams, principā, viņi ir, taču viņi nav *tas* antikrists. Tas antikrists ir reliģiozs, ļoti reliģiozs, un spēj citēt Rakstu vietas un ļoti skaisti Tās pasniegt.

³⁵ Kā jau Sātans darija tad, iesākumā, viņš citēja visu pēc kārtas: “Dievs sacīja: ‘No visiem dārza kokiem jūs nevarat ēst.’” Redziet, citē tieši no Rakstiem.

³⁶ Viņa sacīja: “Jā, mēs varam ēst no visiem dārza kokiem, bet tur, dārza vidū, ir koks, no kura Dievs pateica neēst un pat nepieskarties tam; jo tanī dienā, kad mēs to izdarīsim, mēs mirsim.”

³⁷ Viņš teica: “Ak, protams, jūs nemirsiet. Taču ļauj man tev paskaidrot, kāpēc Dievs tā teica, tas ir tāpēc, ka . . .” Redzat, ko viņš dara? Viņš citēja šo Patiesību, redziet. Viņš teica: “Tas jums atvērs acis, un tas ļaus jums zināt labo un ļauno. Tad jūs būsiet kā Dievs, ja to izdarīsiet.”

³⁸ Tieši tā viņš grib darīt, un tieši tā viņš cenšas darīt šodien. Jau no pašiem Ēdenes aizsākumiem notiek reliģiska krāpšanās un kopš tā laika nav pierimusi. Ādama laikos tā bija krāpšana. Noasa laikos tā bija krāpšana. Jēzus laikos bija tas pats. Un arī tagad notiek tas pats, tādā pat veidā, reliģiska krāpšana!

³⁹ Tagad, paskatīsimies uz zemi, kad to pārvaldīja Dievs. Lūk, kad Dievam bija kontrole . . . kad agrāk Viņš to pārvaldīja. Tad, kad noliedzot Dieva Vārdu, to sagrāba Sātans. Reiz zemi pārvaldīja Dievs. Viņš to ielika orbitā. Viņš to iekustināja un to iedarbināja. Viņš visu paveica, un zeme bija Viņa uzraudzībā. Tagad mēs salīdzināsim ar to, kas bija pēc tam, kad to sāka pārvaldīt Sātans.

⁴⁰ Lūk, Dievam tas prasīja sešus tūkstošus gadu. Tik daudz laika Viņam tam nevajadzēja, taču tik daudz Viņš tam atvēlēja. Seši tūkstoši gadu, jo mēs esam iemācīti, ka “viena diena Debesis ir kā tūkstoš gadu uz zemes”, un pagāja seši tūkstoši gadu jeb sešas dienas, kurās Dievs radīja zemi. Lūk, Dievam bija vajadzīgi seši tūkstoši gadu, lai to iekārtotu, apsētu ar labām sēklām un radītu katru pēc savas kārtas. Visam ir jārodas pēc savas kārtas. Visas Viņa sēklas bija labas, un tā, tam ir jāatrašojas pēc savas kārtas. Dievs atvēlēja sešus tūkstošus gadu.

⁴¹ Beigu beigās, kad Viņš visu bija paveicis, un visbeidzot mēs . . . visbeidzot tur bija pasaules pārvaldes mitne, brīnišķīga vieta, kas atradās austrumos no Ēdenes, saukta par Ēdenes dārzu. Dievs izveidoja pasaules galveno pārvaldi Ēdenes dārzā, Ēģiptē, šī dārza pašos austrumos atradās galvenā pārvalde.

⁴² Un pār visu šo ainu Viņš iecēla Savu dēlu un Sava dēla sievu, pār visu to. Pareizi. Tieši to Dievs izdarīja. Viņš deva viņiem visu varu. Viņi varēja runāt vējiem, un tie pārstāja pūst. Viņi varēja pateikt kokam, un tas pārvietojās no *šejiēnes* uz *turiēni*.

⁴³ Lauva un vilks barojās kopā, un jēriņš guleja viņiem blakus. Tur nebija ļaunuma. Tas bija pilnīgs miers, pilnīga harmonija, pilnība itin visā, kamēr to kontrolēja Dievs. Un tas . . . ievērojiet, Viņam bija Sav—Viņam bija Sava pasaule, Viņam viss darbojās. Viņam viss bija daudzsološs. Viss barojās no augiem; nevienam nebija jāmirst, nekas nebija jānoposta, nekas nebojājās. Nekas . . . Tā bija pati pilnība.

44 Un pār visu to Viņš iecēla Savus miļos bērnus, Savu dēlu un Savu meitu, vīru un sievu, lai to pārvaldītu.

45 Dievs bija tik gandarīts! “Un Viņš atpūtās septītajā dienā no visa Sava darba” un svētīja šo septīto sabata dienu Sev.

46 Tāpēc ka Dievs to viscaur pārskatīja, pēc tam, kad sešus tūkstošus gadu Viņš bija to veidojis un iekārtojis, lai to visu istenotu; un izslējis kalnus un licis vulkāniem izgrūst kalnus un visu to, kas rodas izvirdumos; apžāvējis to un iekārtojis tā, kā Viņš to gribēja. Un tā bija brīnišķīga vieta.

47 Nekas nespēja tai līdzināties, varenajai Dieva paradīzei! Un tur viscaur rāpoja milzīgi dinozauri un kas nu tur vēl, un lieli zvēri; pilnīgi nekaitīgi. Viņi bija maigi, gluži kā kaķēni. Viņiem vispār nebija nekā tāda; ne—ne slimību, ne skumju; neviena slimības digļa uz zemes. Ok, kas par vietu!

48 Lieli putni laidelējās no koka uz koku, un Ādams varēja tos nosaukt vārdā, un viņi uzlaistos uz viņa pleciem un—un dūdotu viņam. Un, ak, kāda gan brīnišķa vieta Dievam piederēja!

49 Un pēc tam Viņš no Savas Miesas uztaisīja vienu no Saviem atribūtiem. Dieva Ķermenī ir atribūti.

50 Līdzīgi kā tu esi sava tēva atribūts. Un, ievēro, tu biji sava vectētiņa vectētiņa vectētiņā. Taču tagad, teiksim, mēs apskatīsim tikai tevi un tavu tēvu. Lūk, kad tu vēl biji savā tēvā, tu vispār nekā nesapрати. Dzīvības aizmetnis nāk no virieša. Virietim ir asins šūna; sievietei ir—ir olšūna; lūk, tāpēc šajā asins šūniņā ir dzīvība. Un tad, kad tu biji savā tēvā, tu patiesībā to pat nenojauti. Un tomēr zinātne un Dieva Vārds pierāda, ka tu biji savā tēvā, taču to pat nenojauti.

51 Bet tad tēvam radās ilgas tevi iepazīt. Un tad, laulības saitēm vienots ar māti, tavs tēvs tevi iepazīna. Tagad tu esi sava tēva atribūts. Tu esi viņam līdzīgs, un tava ķermeņa daļas ir līdzīgas tām, kas tavam tēvam.

52 Lūk, tieši tāds iesākumā bija Dievs. Iesākumā katrs Dieva dēls un katra Dieva meita bija Dievā. Tagad jūs to neatceraties, taču jūs tur bijāt. Viņš to zināja. Un Viņš gribēja, lai jūs būtu, lai Viņš varētu ar jums sazināties, runāt ar jums un mīlēt jūs, paspiest jums rokas.

53 Vai tad tu negribi, lai tavs puika . . . Vai tad tā nav lieliska diena, kad tavs puika var atnākt mājās un piesēst pie galda? Kad viņš atgriežas no kaujas lauka, vai citurienes, viss rētās, kā tu pagatavosi pusdienas, nokausi treknu teļu vai vēl ko citu un viņam pagatavosi! Tā ir tava miesa un asinis, un viņš bija tevi. Toreiz tu viņu nepazini, bet zināji, ka viņš tur bija.

54 Tā arī Dievs zināja, ka mēs būsim šeit, taču tad Viņš ievietoja mūs ķermenī, lai ar mums varētu sazināties. Lai sazināties varētu Viņš, Viņš kļuva par vienu no mums, kad Viņš kļuva par

Jēzu Kristu, Pašu Dieva Dēlu, Dieva izpausmes pilnību. Tādējādi Dieva mērķis bija parādīt Savus atribūtus sadraudzība.

⁵⁵ Kad es biju savā tēvā, es to nenojautu. Bet, kad es kļuvi par viņa dēlu un no viņa piedzimu, es kļuvi par atribūtu, daļu no sava tēva. Un jūs esat daļa no sava tēva.

⁵⁶ Un kā Dieva bērni mēs esam daļa no Dieva atribūta, kas bija Viņā, un esam kļuvuši par miesu, līdzīgi kā Viņš kļuva par miesu, tā mēs varam viens ar otru biedroties kā Dieva ģimene uz šīs zemes. Un tāds iesākumā arī bija Dieva mērķis. Tieši tā. Lūk, ko Dievs vēlējas pašā sākumā.

⁵⁷ Viņš visu kontrolēja. Un Viņš nodeva Ēdenes dārzu cilvēka rokās, dodot viņam brīvu morālo izvēli, sacīja: “Dēls, tas ir tavš.”

⁵⁸ Kāda brīnišķīga vieta! Dievs bija tik gandarīts, ka aizgāja un atdusējās no visiem Saviem darbiem. Ne uz viena koka neauga ērkšķi vai dzeloņi. Dzeloņainos krūmos ogas vispār neauga. Viss bija pilnīgs. Visas sēklas bija pilnīgas. Viss bija nevainojamā stāvoklī.

⁵⁹ Pēc tam, kad Viņš devās nedaudz atpūsties, pielavījās Viņa ienaidnieks ar viltu un piekrāpa, nepareizi iztulkodams Viņa programmu Viņa bērniem. Tajā laikā, kad Viņš uzticējās Savam bērnam; kā jūs uzticaties savai meitai, kad viņa vakarā aiziet ar kaut kādu virieti; kā jūs uzticaties savam dēlam, kad viņam ir jābūt kāda iedzēruša vai smēķejoša puiša kompānijā. Redziet, Viņš uzticējās Savam dēlam, ka tas neizdarīs nekā slikta un ievēros katru Viņa teikto Vārdu. Bet piezagās ienaidnieks; gluži kā tas glumais blēdis, kurš aizvestu jūsu meitu un uzvestos necienīgi; vai—vai arī kāda sieviete aizietu ar jūsu dēlu, un tieši tāpat. Saprotiet, viņš pielavījās. Dieva ienaidnieks piezagās un nepareizi iztulkoja Ievai Vārdu.

⁶⁰ Lūk, šis atkrišanas dēļ viņš ir sagrābis un pats pārņēmis Ēdenes dārzu. Viņš to sagrāba. Un viņa melīgajai varai ir jau seši tūkstoši gadu; krāpj cilvēkus, Dieva bērnus, tāpat kā toreiz. Tāpēc ka, pamatojoties uz brīvu morālo izvēli, viņi varēja rīkoties pēc savas vēlēšanās. Un domājot, ka viņi rīkosies pareizi, jeb pašaujoties, ka viņi rīkosies pareizi, bet viņi rīkojās aplami un pārdeva savas pirmdzimtas tiesības, kā to izdarīja Ēsavs šīs pasaules labad. Un Sātans uzvarēja un to sagrāba. Un sešus tūkstošus gadu viņš ir cēlis savu Ēdeni, tāpat kā Dievam vajadzēja sešus tūkstošus gadu Savas Ēdenes pabeigšanai. Un ar viltu, viltus Vārdu, vai maldinot cilvēkus, tagad uz zemes ir izveidojis pats savu grēcīgo Ēdeni.

⁶¹ Dieva Ēdene bija veidota taisnīgumā. Sātana Ēdene ir veidota grēkā, jo Sātans ir grēks. Dievs ir taisnīgums, un Dieva valstība bija veidota taisnīgumā un mierā, un Dzīvībā. Bet Sātana valsts pamatā ir grēks, arī reliģisks grēks.

⁶² Pievērsiet uzmanību, kā viņš apkrāpa, viņa krāpšanai, kā jau viņš par to bija runājis. Viņš solīja to izdarīt. Vai kāds to zināja?

Paņemsim Jesajas grāmatu, ja vēlaties kādas no šim Rakstu vietām. Ja jūs. . . Es domāju, ka man būtu jānocītē vairākas. Pievērsisimies Jesajas 14. nodaļai, acumirkli, un vienkārši paskatīsimies, ko šeit teica Sātans, vienu mirkli. Jesajas 14, mēs to izlasīsim un apskatīsim, ko šis tips izdara. Jesajas 14, sākot ar 12. pantu.

*Kā tu esi kritis no debesīm, ak, Lucifer, tu ausekļa dēls!
Kā tu esi nogāzts pie zemes, tu, kas tautas locīji!*

*Tu gan domāji savā sirdī: Es kāpšu debesis un uzcelšu
savu troni augstu pār Dieva zvaigznēm (tie ir dēli), es
sēdišu uz saiešanas kalna. . . ziemeļu pusē!*

Es uzkāpšu augstumos, es būšu kā pats Visaugstākais.

⁶³ Lūk, salīdziniet to ar citu mūsu Rakstu vietu no vēstules Tesaloniķiešiem, pirms brīža skatīto, kā viņš saka: “Viņš sēž Dieva templi, paaugstinoties pār visu, kas saucas Dievs, tā, ka viņu pielūdz kā Dievu, kā Dievu uz zemes.”

⁶⁴ Tas ir šis pasaules dievs, par kuru es jums sludināju pagājušajā svētdienā. Te nu viņš ir šodien, maldos, šī nodevīgā stunda, šis satricēošais laiks, kurā mēs dzīvojam. Tas ir visbrīnīgākais laiks no visiem laikmetiem, jo mēs atkal esam uz varenās Tūkstošgadu Valstības sliekšņa; mēs atkal esam uz Ēdenes sliekšņa. Bet tieši šajā laikmetā viņš ir apkopojis visu viltu, katru savu veiksmīgo taktiku, kuru vien viņš ir izmantojis krāpšanā, un ir nostiprinājies; un ir nonācis kā Dievs, un ir ielicis sevi Dieva vietā; reliģiozs, un citē Rakstus, un var pārstāstīt tev Rakstus, tieši tā kā Sātans Ievai Ēdenes dārzā. Tik vien kā izlaiž no Tiem vienu vietīņu, ar to viņam pietiek, atstāt šo spraugu, caur kuru var ielīt saindētā velna mācība, līdzīgi kā ar saprātīga cilvēka filtru, par kuru mēs vienu vakaru runājam.

⁶⁵ Lūk, viņš teica, ka paaugstināsies augstāk par Visaugstāko; ka uzkāps augstāk par mākoņiem un zvaigznēm un apsēdisies tur kā Dievs, un būs augstāk par Visaugstāko. Un viņš savus draudus istenoja. Viņš, bez šaubām, ir guvis apbrīnojamas sekmes savu draudu piepildīšanā, kad cilvēki katrā laikmetā viņam ļāvās pierunāties, prom no konkrētajā periodā Dieva apsolītā Vārda nozīmes. Tieši tā viņš to paveica. Viņš no Tā atrunāja katrā periodā.

⁶⁶ Noasa laikā viņš izskaidroja, ka lietus no debesīm nebija iespējams, jo “tur taču neesot lietus”. Viņa varena zinātniskais evaņģēlijs, kuru viņš sludināja Ēdenes dārzā! Viņš spēja palaist uz mēnesi ierices un pierādīt, ka tur augšā nav mitruma. Bet Dievs sacīja, ka lietus būs. Taču Sātans panāca savu un saindēja cilvēku prātus ar zinātniskiem pētījumiem, ka “tas nav iespējams”. Taču tas notika. Dievs pateica, ka tas notiks, un tas notika. Viņš to izdara.

67 Lūk, Jēzus laikā viņš rikojās tāpat. Viņš atkal sajauc viņiem galvu ar viltu, redziet, nepareizi iztulkodams Vārdu. “Ja Tu esi Dieva Dēls, nu, tad parādi man, ko Tu tagad darīsi.”

68 Jēzus nesāka viņa priekšā ākstīties. Ne reizi. Dievs nav klauns. Viņam nav jāatbild uz Sātana prasībām. Viņš tikai. . . Jēzus sacīja: “Stāv rakstīts: ‘Nedzīvosi no. . . Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra Vārda, kas nāk no Dieva mutes.’” Redziet, Viņam no sevis nebija nekas jātelo. Viņam nebija jārada maize. Viņš to būtu varējis izdarīt, bet tad Viņš būtu paklausījis velnu, taču Viņam nebija jāklausa velnu.

69 Un tas atkal ir reliģisks grēks, kā pašā sākumā, tik maldinošs. Tagad nepalaidiet garām. Tas nav tikai kāds ikdienišķs grēks, laulības pārkāpšana un piedzeršanās, un Dieva Vārda nevajadzīga lietošana. Tas nav tas. Nē.

70 Atcerieties, kā pirms daudziem gadiem, daudzi no jums veterāniem, jūs atceraties to sprediķi, ko es sludināju *Vilšanās Tiesas Dienā*. Tā ielasmeita, viņa tur nebūs vilusies. Viņa zina, uz kuriem dodas. Arī dzērājs tur nebūs sarūgtināts. Nebūs vilies arī kandžas tirgonis, kāršu spēlmanis, melis, ne zaglis. Taču virs, kurš domā, ka ir taisns, lūk, kur būs vilšanās.

71 Tas ir šis puisis, kas saka, atnāk, saka: “Kungs, vai tad es nesludināju Evaņģēliju, vai tad es Tavā Vārdā neizdzinu ļaunos garus?”

72 Jēzus teica: “Atkāpieties no jums. . . no Manis, jūs, ļauna darītāji. Es jūs nekad neesmu pazinis.” Lūk, kur ir vilšanās, redziet, šis mānīgums.

73 Lūk, ko es neatlaidīgi. . . lūk, kāpēc mani tā pārprot. Es nepavisam negribu kaut kā izcelties. Es negribu izcelties, bet man ir jābūt godīgam. Man ir Vēstījums, un Tam ir jāiet pie cilvēkiem. Un cilvēkiem tā dēļ rodas daudz pārpratumu. Viņi domā, ka es esmu pret visiem. Viņi vienīgi zina, es esmu par katru, un cenšos, cik spēdams, atnest viņiem to, kas ir Patiesība, tieši kā Tas ir manā sirdī, un kā Tas ir rakstīts, lūk, šeit, Bībelē. Un Dievs pierāda, ka tā ir Patiesība, tāpēc neko ar To neizdarīsi. Tā ir, vai nu viņi skatās uz To vai neskatās.

74 Redziet, viņi nevēlas To redzēt, jo ir jau iztirgojuši, pārdevuši savu pirmdzimtību kaut kādai organizācijai, kaut kādai konfesijai; savu pirmdzimtību, un mēģina tikt Debesis, pamatojoties uz kādu no organizētajām reliģijām, bet priekšgalā katrai no tām stāv Sātans. Dievam nekad nav bijusi organizēta reliģija, nekad. Un viņi pārdodas tam, kur viņi, cilvēku grupa, skaidro Vārdu un saka, ka Tas nozīmē šo, un Tas nozīmē to.

75 Dievam nav vajadzīgs nekāds izskaidrotājs. Viņš Pats izskaidro. Viņam nav vajadzīgs, lai kāds Viņam teiktu, kā tas jādara. Viņš ir suverēns. Viņš pateica, kā Viņš to izdarīs, un tā Viņam arī ir jātur Savs Vārds. Kad Viņš sacīja: “Bet tiem, kas tic, ies līdz šādās zīmes,” Viņš tieši tā arī domāja. Viss, ko Viņš

teica, notiks, Viņš teica, kas notiks šajās pēdējās dienās, ko tieši Viņš izdaris, un Viņš to izdarīja. Viņš nevienam nejautā, vai tas ir istais brīdis. Viņš zina, kad ir laiks un kāds ir plāns.

⁷⁶ Tātad Sātans, šis krāpnieks, kā teikts Mateja 24:24, ar milzu viltību. Lūk, mēs redzam, ka ar sava evaņģēlija zināšanu programmām, labāku izglītību, augstāku ētiku, civilizāciju un citām lietām, viņš ir savaldzinājis cilvēkus, kuri grib kalpot Dievam, lai tie ticētu viņa meliem.

⁷⁷ Ieva nevēlējās to darīt, taču viņš parādīja viņai, ka tajā bija vairāk gudrības. Viņa nezināja; viņai gribējās uzzināt. Viņa nesaprata, taču viņai gribējās saprast. Bet Dievs bija teicis, lai viņa necenšas saprast.

⁷⁸ Kā gan es varu saprast kaut ko no tā? Es nevaru to izprast. Es tam ticu. Man nemaz nevajag to saprast. Dievs ir ticība un nevis saprašana. Mēs vienkārši ticam tam, ko Viņš ir teicis.

⁷⁹ Tagad salīdziniet Dieva Ēdeni ar Sātansko šodien, kad ir pagājuši seši tūkstoši gadi, kopš tiek sagrozīts patiesais skaidrojums Dieva apsolutajam Vārdam katrā periodā. Tūlīt salīdzināsim to un redzēsim, kur mēs esam. Kā viņš izrikojās ar draudzi Jēzus Kristus laikā, cenšoties atturēt—atturēt Dieva uzticīgos dēlus no Patiesības iepazīšanas. Tas bija no Dieva. Dievs ielika šeit Savus dēlus, Savus atribūtus, lai viņi būtu sadraudzībā ar Viņu, klausoties Viņa Vārdu.

⁸⁰ Kā būtu, ja tavs tēvs tev teiktu, un tu būtu uzticams sava tēva dēls, un viņš tev teiktu: “Dēls, nelien tajā diķī, lai peldētos, tāpēc, ka tur ir krokodili”; bet uzrodas kaut kāds paziņa, saka: “Skaidra lieta, šitiek jauks diķītis, nav tur nekādu krokodilu”? Nu, kam tu paklausīsi? Ja tu esi īsts dēls, tu paklausīsi savu tēti.

⁸¹ Un patiesam Dieva dēlam vai meitai svarīgākais ir Dieva Vārds. Man ir vienalga, ko par to saka kāds cits, viņiem svarīgāks ir Dieva Vārds. “Šajā kausā ir inde,” un viņi tam tic.

⁸² Ticot visam Viņa Vārdam, Viņa Sēklas deva svētuma, milestības un Mūžīgās Dzīvības Ēdeni. Lūk, ko radīja Dieva Ēdene, svētumu. Un tas atnesa svētuma, milestības, sapratnes, pilnības un Mūžīgās Dzīvības Ēdeni. Lūk, ko Dievs iestāda: Savu Vārdu, Savu Sēklu. Lūk, kāda galarezultātā būs Viņa Draudze; Tā būs tāda pati.

⁸³ Skatieties, ir viena doma. Neaizmirstiet to. Pieķeršos tai citreiz vai kādā no Vēstījumiem. Bet, ziniet, Dievs teica: “Lai katra sēkla nes pēc savas kārtas.” Vai tā ir Dieva pavēle? Kāds tad labums no tā, ja kāds sludinātājs vai vēl kāds mēģina šim Vārdam iedot citu nozīmi? Redziet, katrs Dieva Vārds ir Sēkla. Tā teica Jēzus: “Sējējs iesēja Sēklu.” Ja jau Marka 16 ir Dieva Vārds, tad tas nesis pēc savas kārtas. Ja Maleahijas 4. nodaļa ir Dieva Vārds, tas nesis pēc savas kārtas. Un jebkurš cits apsoliņums noteikti nesis pēc savas kārtas.

⁸⁴ Vai jūs redzat, redzat, kā Sātans ir nomaskējies? Viņš mēģina teikt: “Nu nē, tā jau nu nav.” Vai jūs to saprotat? Redziet, Sātans saka: “Ak, Tas jau nav šim laikam. Tas, tas—tas ir. . . Tas bija pavisam cits laiks. Tas to pat nenozīmē.”

⁸⁵ “Katrai sēklai ir jāuzdīgst pēc savas kārtas.” Lūk, kā Dievs izveidoja Savu Ēdeni. Vai pareizi?

⁸⁶ Un, redziet: tieši tā Dievs izveido Savu Draudzi, katrs Vārds pēc Savas kārtas! “Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena Vārda, kas nāk no Dieva mutes.”

Redzat? Sātans, viņš ņems kaut ko citu, taču Dievs teica: “Katra sēkla pēc savas kārtas.”

⁸⁷ Ja jau apsolījums saka: “Tiem, kas tic, ies līdzī šādas zīmes,” nu, bet baznīca saka: “Pievienojies draudzei. Iemāciet ticības mācību. Apgūsti katehismu.”

Jūs neko tamlīdzīgu nekur Bibelē neatradīsiet.

⁸⁸ Taču Jēzus sacīja: “Bet tiem, kas tic, ies līdzī šādas zīmes: Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus; runās jaunās mēlēs; ja tie ņems rokās čūskas, un, pat ja tie dzers indi, tas tiem nekaitēs; ja neveseliem tie rokas uzliks, viņi atlabs.” Kurš gan cilvēks to var noliegt? Saprotat?

⁸⁹ “Ikviena sēkla nesis pēc savas kārtas.” Ja tu esi Dieva sēkla, atribūts, Dieva dēls, tad tevi ir iesēts Dieva Vārds. Saprotat? Un tad, kad tu dzirdi Dieva Vārdu: “Manas avis dzird Manu Balsi; svešiniekam tās nesekos.” Vai jūs to saprotat? Tādējādi, “ikviena sēkla uzdīgs pēc savas kārtas”.

⁹⁰ Lūk, mēs redzam, ka katrai sēkla atnesot pēc savas kārtas, jaunajā. . . tani Ēdenē nebija nāves. Arī jaunajā Ēdenē nāves nebūs. Redziet, tur tās nebija, tikai svētums, šķīstums un Mūžīgā Dzīvība.

⁹¹ Lūk, caur neticību visam Dieva Vārdam, Sātana Ēdenē tika ienesta nešķīstības sēkla. Mēs tuvojamies laikam, kad Sātans sāk valdīt kā antikrists, šajā—šajā zemes Ēdenē, grēka, izkropļotas reliģijas Ēdenē. Viņš nesāka ar: “Es esmu Sātans. Es esmu varens enģelis.” Nē, ne tā, bet gan sagrozot Dieva Vārdu. Un tieši tā viņš ieviesa savu valstību katrā laikmetā. Un tagad, šajā varenajā viltus periodā, ir gatavs ieņemt savu troni, caur saviem cilvēkiem! Viņš ir uzcelis sev intelektuālu, izglītotu, zinātnisku Ēdeni; tiešām, zinātniski sludinātāji, zinātniska draudze, zinātniska teoloģija, viss ir zinātnisks. Viss balstās uz zināšanām. Visa draudze ir uzcelta uz zināšanām. Tā nav celta uz ticības.

⁹² Reiz es devos noturēt sapulci kāda vira draudzē. Tā bija pamatīga auditorija rietumos. Jauks cilvēks, un viņš neatzina šīs lietas, par kurām mēs runājam. Un tomēr viņš bija. . . man viņš patika; patikams cilvēks, jau gados. Kad viņa draudze gāja ārā. . . Tur bija apmēram seši tūkstoši sēdvietu. Kad viņa

draudze gāja ārā, pēcpusdienas dievkalpojumā, kāds pusotrs tūkstošs, tie bija smalki ģērbti intelektuāļi. Es apsēdos un viņus vēroju.

⁹³ Viņam bija ļoti labs sprediķis, šim viram. Un pēc tam viņš vaicāja, vai kāds nevēlas pieņemt Kristu; lai vienkārši paceļ rokas. Taču neviens rokas nepacēla. Tomēr visbeidzot rokas pacēla kāda sieviete. Viņš sacīja: "Labi, tagad jūs esiet kristiete," un nozīmēja viņai kristības. Un tad viņš izgāja . . . Viņš iesvētīja kādu mazuli, noskūpstīja šo bēbīti un palūdza par viņu, un atlaida sapulcējušos.

⁹⁴ Kad izgāja viņa draudze, visi tādi patīkami, gudri, izglītoti cilvēki. Tad es stāvēju malīnā, lai paspiestu šim viram roku un novēlētu viņam svētības, kad viņš devās prom.

⁹⁵ Kad to izdariju, sāka nākt iekšā mans pūlis. Viņi tos nevarēja laist iekšā, kamēr nebija izgājuši viņa grupa. Lūk, nāk iekšā manējie, invalidu ratos, ar kruķiem, trako kreklos, vājprātīgi un visvisādi. Vai jūs redzat atšķirību? Tur jau ir tā lieta. Lūk, par ko es jums stāstu, saprotiet. Redziet, tas ir kaut kas cits.

⁹⁶ Kad ar zinātnisko zināšanu palīdzību var uztaisīt *saprātīgo* Evanģēliju, un sanāk, ka "tas, kurš tic Jēzum Kristum, netiks nosodīts," saprotiet.

⁹⁷ Taču "tiem, kas tic, ies līdzī šādas zīmes," redziet, To viņam nekādi neizdodas tur ielikt, redziet. Viņa noticeja Jēzum Kristum, viņa ir glābta, ja vien šīs zīmes pavada ticīgo.

⁹⁸ "Kas Manus Vārdus dzird," ne tikai uztver, ne jau dzirdēt To ar ausīm, bet "izprast To". Dzirdēt To var jebkurš; to var izdzirdēt kāda prostitūta un tik un tā palikt prostitūta; redziet, To var dzirdēt kāds dzērājs; kāds melis To var izdzirdēt un nemainīgi palikt melis. Taču, "kas Manus Vārdus izprot un tic Viņam, Kas Mani ir sūtījis, tam ir mūžīgā Dzīvība." Te nu tas ir, redziet.

⁹⁹ Un neviens to nespēs, ja vien tas viņam nebūs Dieva iepriekšnolemts. Jēzus sacīja: "Neviens nevar atnākt pie Manis, ja vien Tēvs viņu nepievelk, un visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis." Āmen. Tā ir pilnīga Dieva suverenitāte un paredzējums. Viņš ir neatkarīgs, un neviens Viņam nenorādīs, kas jādara.

¹⁰⁰ Tātad, caur neticību, visa Dieva Vārda nepieņemšanu tika atnesta neticības, nešķīstības, grēcīguma, naida un mūžīgās nāves sēkla šajā grēcīgajā, intelektuālajā draudzes periodā. Vai tagad jūs to sapratāt? Šajā laikā, kad visa pasaule ir reliģioza! Vai jūs to zinājāt? Visa pasaule ir reliģioza. Un šajā reliģiozajā laikmetā, uz katra stūra pa lielai baznīcai; viss, pilnīgi viss noslēdzas ar Sātana pielūgšanu. Te nu tas ir, tieši Bibelē. Tā tas ir. Un šajos intelektuālajos teoloģijas semināros, kuri sagatavo intelektuāli, kurš ir apmācīts, kā ir jārūnā, kas jādara, kā jāizsauc cilvēkos emocijas, un citas lietas, līdzīgi psiholoģijai,

tris un četri gadi, lai zinātu, kā spekulēt ar cilvēka prātu. Redziet, tas ir . . .

¹⁰¹ Dieva Gars nav kaut kas tāds, ko var, kas tev tiek iemācīts. Tas ir kaut kas, kas tev ir iepriekšnolemts ar Visuvarenā Dieva roku. Savu pārdzīvojumu tu nesaņem mācoties vai apmācoties. Tas tev ir Dieva rokas un Dieva paredzējuma iepriekšnolemts. Tā tas ir.

¹⁰² Lūk, tas radija šo iespaidīgo Ēdeni, kurā viņi šodien dzīvo, baznīcas pasaules Ēdeni. Šobrīd viņi visi apvienojas lielajā Ekumēniskajā Padomē un gatavojas izveidot vispasaules draudzi, visiem sanākot zem vienas galvas, kur troni cels Sātanu, pilnīgi precīzi.

¹⁰³ Un skan pēdējais aicinājums, lai satvertu Līgavu, pirms Viņa tajā iesaistās. Jo, reiz tajā iesaistīta, viņa pieņem zvēra zīmi un ir nolemta, viņa nekad no tā nespēs iziet. Lūk, kāpēc ir teikts: "Izejiet no viņu vidus, Mana tauta," pirms tas ieiet viņā, saprotiet. "Izejiet no viņu vidus un nošķirieties."

¹⁰⁴ Lūk, naidis un nāve, un Mūžīgā nošķirtība no Dieva, šajā Ēdenē; iekāre, neķitriba, izvirtība (kādā veidā?), iesējot nepareizu sēklu.

¹⁰⁵ Tas man atgādina viziju, kuru redzēju vēl pirms iepazīnu ļaudis no vasarsvētku draudzes, par to Cilvēku baltā, kurš pārstaigāja pasauli. Jūs esat daudzkārt dzirdējuši mani to stāstam. Un kāds gāja Viņam aiz muguras, sēdams nesaskaņas sēklas.

¹⁰⁶ Taču viņš uzvarēja, caurcaurēm, Ievā . . . Ēdenes dārzā, pateicoties Ievas kārei pēc grēka; Ievas kārei pēc grēka. Tātad, ja Ieva iekāroja zināšanas, tas bija grēks.

¹⁰⁷ Un kad mēs iekārojam zināšanas, gribam Ph.D, LL.D. doktora grādus, to darīt ir grēks. Tas ir ass apgalvojums, bet tā ir Patiesība. Nav svarīgi, cik tas ir asi, tā vienalga ir Patiesība, saprotiet. Kāre pēc zināšanām, izpratnes!

¹⁰⁸ Vaina ir tajā, ka šodien cilvēku sirdis mēs necenšamies nostiprināt Dieva Vārdu. Mēs cenšamies nostiprināt paši sevi. Draudzes cenšas cilvēka sirdi nostiprināt baznīcas mācību.

¹⁰⁹ Mums ir pavēlēts nostiprināt Dieva Vārdu. Pāvils teica: "Es nenācu pie jums ar valdzinošiem cilvēka vārdiem, lai jūsu ticība nebalstītos uz cilvēciskām zināšanām, bet es nācu pie jums spēkā; ar Svētā Gara izpausmēm, lai jūsu ticība balstītos Dievā." Lūk, lūdzu.

¹¹⁰ Cilvēkam nav jāpierāda sevi. Mēs to redzam starp . . . Tiklīdz Dievs kādam kaut ko izdara un izsūta viņu, tā tūdaļ redzi, ka katrs cenšas to atdarināt. Saprotiet, viņi cenšas pierādīt sevi. Katrs, "Es to izdarīju. Mani, es, mans, mana konfesija, es, to," nostiprina sevi. Par ko tad mēs sludinām, par sevi vai Dieva Valstību?

111 Nostiprināt Dieva Vārdu. Aizvākt neticību un nostiprināt cilvēka sirdi Dieva Valstību. Un Dieva Valstību cilvēka sirdi nevar nostiprināt, ja vien Dievs cilvēku nebūs par tādu padarījis. Viņu nevar nostiprināt tādā. . .

112 Un, neaizmirstiet maldinošo pusi, kad cilvēks domā, ka tas ir pareizi. Redziet. “Ir ceļš, kas cilvēkam liekas pareizs”. Katrai domājošai būtnei liekas pareizi.

113 Kā es stāstīju jums pirms dažām svētdienām; kā es stāvēju pie savas mirstošās mazulītes, un tur bija Sātans un sacīja: “Lūk, tovakar uz tavām rokām nomira tavs tētis. Lūk, tava sieva gul tur—tur morgā, un, lūk, tagad aiziet tavs mazulis. Un tu lūdzi, lai Viņš uzklausa, bet Viņš ir nolaidis. . . Viņš pār tevi ir nolaidis melnu ēnu. Nu, un tomēr Viņš ir labs Dievs, un tomēr, tu teici, ka Viņš ir Dziedinātājs. Taču tu, kas stāvi par to, kas, tavuprāt, bija taisnība, tu kļūdi.” Ak, neviens skaidrojums, neviena prāta spēja nevarēja nepiekrīst, ka tā bija taisnība; un viņam bija taisnība, vienā ziņā.

114 Tāpēc viņam bija taisnība, kad viņš teica Ievai: “Tev atvērsies acis, un tu mācēsi atšķirt pareizo no nepareizā. Un jūs būsi kā dievi, tādā ziņā, zinot pareizo un nepareizo,” jo Dievs vēl nebija ļāvis viņiem sevi ieraudzīt, ka viņi bija kaili. Un tā, viņi uzzināja, ka spēs atšķirt pareizo no nepareizā; un viņam bija taisnība. Taču, redziet, tas bija pretrunā Dieva Vārdam.

115 Un tā semināros dara kalpotāji, mācoties cilvēku sacerētu teoloģiju; tas var šķist pareizi, tā var būt laba lietu izpratne, taču tas ir aplami.

116 Mums nav vajadzības To izprast. Mēs Tam ticam, jo to ir pateicis Dievs, un lieta beigta. Tas arī viss, lūk, kā Tam ir jātic.

117 Ak, cik gan dedzīgi Ieva vēlējas iegūt Ph.D. doktora grādu, redziet, cik dedzīgi viņa vēlējas kļūt gudrāka, nekā bija!

118 Paskatieties, cik gan līdzīgi, vīrs un viņa sieva. . . Lūk, paskatieties, vīrs un sieva, abi kaili Ēdenes dārzā, Dieva Ēdenes.

119 Lūk, es drīz beigšu. Es jau teicu, ka vēl tikai dažas minūtes. Tagad uzmanīgi sekojiet, esam pie beigām.

120 Tagad salīdziniet, cik līdzīgi ir šis vīrs un viņa sieva, abi Dieva Ēdenē, pilnīgi bez drēbēm, un to nezināja. Kāpēc gan viņi to nezināja? Tāpēc, ka viņu kailuma izjūta bija apklāta ar Svētā Gara Svētuma Apsegu. Viņi varēja skatīties tieši viens otram virsū, un nezināja, ka bija kaili. Viņi bija apsegti ar Svēto Garu, ar svētumu. Viņi bija zem apsega.

121 Dievišķais apsegs, pat šodien var skatīties un neiekārot. Viņi aizgriez galvu. Tas ir Svētuma Apsegs, redzat, Svētuma Apsegs. Dievs viņu acis. . . viņi abi, viens bija vīrietis, bet otra sieviete, un viņi nezināja, ka bija kaili, jo viņu acis sedza Dievišķais svētums. Paskatieties, Dievs ar Svētuma Apsegu aizklāja viņu apziņu no grēka.

122 Kaut mums būtu nedaudz laika, lai pie tā pakavētos, pāris minūtes. Palūkojieties uz šo: “Jo dievlūdžējs, reiz šķistīts,” vēstule Ebrejiem, “dievlūdžējs, reiz šķistīts, vairs neapzinās nekāda grēka.” Grēks ir viņu pametis.

123 Es dzirdēju, kā šorīt brālis Nevils sacīja, kāds viņam droši vien bija jautājis, kāpēc es nesludināju par Svēto Garu, kāpēc es neesot *tā* darijis. Lūk, lūdzu. Svētais Gars ir darbība tevī. Tā ir Dzīvība, nevis kāda emocija; nevis kaut kāds miesīgs pierādījums. Bet tā ir Persona, Jēzus Kristus, Dieva Vārds, iesakņojies tavā sirdī, lai atdzīvinātu katru šim periodam domāto Vārdu. Pareizi. Skatieties uz Svētā Gara darbību, ne tik daudz uz izpausmēm; bet uz darbību, ko Tas veic saskaņā ar Vārdu.

124 Skatieties, lūk, Dieva Svētā Vārda Svētajam Garam tur bija kaili vīrietis un sieviete, un neapzinājās to. Cik brīnīšķīgi, Vārda Dzīvība; Sēkla, Vārds!

125 Dievs Teica: “Dārza vidū ir koks, sieviete. Un dārza vidū ir šis koks; pat nepieskarieties tam. Jo tanī dienā, kad jūs no tā ēdisiet, tanī dienā jūs mirsiet.” Viņus no tā šķira svētuma apsegs, viņi neko par to nezināja, neiedrošinājās tam pieskarties.

126 Viņiem bija svētuma apsegs. Viņi bija drošībā zem Dieva nojumes. Viņi bija dzīvi. Viņiem apkārt nebija nāves. Aleluja! Viņiem vienam pret otru bija pilnīga mīlestība, pilnīga Dzīvība uz mūžu mūžiem. Viņiem bija pilnīga mīlestība, pilnīga Dieva mīlestības izpratne. Viņiem bija Dieva Vārds, un viņi To ievēroja. Un viņi bija dzīvi un neskarti Dieva Ēdenē, apkārt viņiem it nekur nebija nāves.

127 Tad Sātans panāca, lai Ieva ieklausās viņa teoloģijas evaņģēlijā, evaņģēlijā par gudrību, labāku apmācību, augstāku ētiku, labāku civilizāciju, augstāku izglītību un tā tālāk; tad, kad viņš panāca . . . lai viņa apstājas un kādu britiņu ieklausās viņa prātojumos (kurus mums ir pavēlēts atnest), kad viņš panāca, lai viņa ieklausās.

128 “Nu, paskaties, šī draudze ir *tāda un tāda*. Tā pastāv jau ļoti ilgi. Mēs esam viena no visvecākajām draudzēm valstī. To apmeklē pilsētas mērs.” Man ir vienalga, kas tas ir, saprotiet. Ja tas ir pretrunā Dieva Vārdam, esi pret to. Tas ir tavs ienaidnieks. Viss, kas ir pretrunā Vārdam, ir tavs ienaidnieks.

129 Viss, kas saskan ar Vārdu, ir tavs brālis. Viņš ir daļa no tevis.

130 Paskatieties, viņa novilka šo Svēto Apsegu, lai redzētu, kas tad sekss isti ir; izpētiet to, ko tad isti iekārē dos. Viņa novilka Apsegu no savām acīm, šo svētumu, ar kuru Dievs bija pārklājis viņas acis. Viņai sagribējās zināšanas, uzzināt, kas tas isti ir; tāpēc viņa novilka Apsegu, lai redzētu, kas tas isti ir. Viņa paklausīja velnu, un paskatieties, pie kā tas viņu noveda.

¹³¹ Un kopš tā laika viņi tā ir darijuši katrā periodā, vienmēr izmantojot intelektuālo pusi; un tagad ir uzceļusi Sātana valstību, zināšanas, viņa sēkla, kuru viņš bija iesējis, un pārvērtuši šo pasauli par nāves Ēdeni.

¹³² Tagad paskatieties. Lūk, paskatieties uz Atklāsmes 3, Lāodikejas Draudzes Periodu. Pārdomājiet to savā prātā.

¹³³ Tagad paskatieties. Viņa, Ieva, ir Sātana ķēniņiene. Redziet, Sātans, šis čūska, piekļuva Ievai pirms Ādama. Saprotat? Tā tas ir. Un tā, viņš viņu savaldzināja, redziet; tāpēc Sātans, čūska, kļuva Ievai par vīru pirms viņu atzina Ādams. Redziet, viņš savaldzināja viņu. Tā saka Bībele, un tad viņa uzzināja, ka ir kaila. Saprotat?

¹³⁴ Un tā, paskatieties uz—uz Lāodikejas Draudzes Periodu. Viņa, Ieva, sēd kā Sātana ķēniņiene. “Viņa ir bagāta ar pasaules labumiem; akla, atkal kaila, un nezina to,” tieši tā, kā tas bija Dieva Ēdenē. Taču tagad viņas seju vairs nesedz Svētuma Apsegs, bet gan iekāres apsegs. Jo viņa novilka Dieva Svētuma Apsegu un uzvilka zināšanu apsegu, iekārei. Un tagad viņai ir iekāres apsegs, kas padara viņu “aklu” un viņa neredz, ka tas ir grēks. Viņa ir “kaila” uz ielas “un nezina to”. Viņa ir prostitūta uz ielas. Sieviete šajos šortos Dieva acis ir prostitūta “un nezina to”.

¹³⁵ Ievērojiet, paskatīsimies uz mūsu sievietēm. Lūk, ja gribat ieraudzīt, kādā stāvokli ir draudze, paskatieties, kā uzvedas sievietes. Viņa vienmēr simbolizē draudzi. Sātana grēka un neticības Ēdenē, reliģiska samaitātība; samaitāta valstība. Tā vietā, lai pieņemtu Dieva Vārdu, viņi ir pieņēmuši cilvēka intelektuālo apmācību. Tā vietā, lai pieņemtu Draudzi, viņi pieņēma organizāciju un viņi virza to uz vienu varenu galvu.

¹³⁶ Tagad ievērojiet, no nevainības novesta uz neceļiem. Tagad nepalaidiet to garām. Draudze ir valkājusī šo iekāres apsegu. Paskatieties, ko tas ar viņu izdarīja. No nevainības tas—tas pavedināja viņu uz zināšanām. Redzat? Ar Svētuma Apsegu viņa bija šķīsta; zem iekāres apsega viņa ir zinoša. Viņa zina, ka tas ir patīkami. Viņa zina, ko gūst no tā, saprotiet. Tas ir auglis, iekārojams koks, kas dara gudru. Redzat? Viņa ir pavedināta no nevainības uz zināšanām, no svētuma uz neķitribu un iekāri, un no Dzīvības uz nāvi.

¹³⁷ Šai valstībai ir jāmirst. Šī valstība mirs! Debesu Dievs noslaucīs to no zemes virsas.

¹³⁸ Ņemiet vērā, šajā perversitātē vīrietis paliek par sievieti, un sieviete par vīrieti “un nezina to”. Teicams Sātana Ēdenes rezultāts, ja jūs šodien pavērosiet ielas, mūsu modernos cilvēkus.

¹³⁹ Ievērojiet, Sātans izmantoja tieši Ievu, lai ievestu grēkā Ādamu ar viņas iekāres spēku. Lūk, tas pats, dara to pašu šodien. Skatieties, mati zēngalviņā, izkrāsota seja, seksuāli apģērbta, redziet, viņa to dara un nezina, ka ikviens no šīm lietām ir

pretrunā Dieva Vārdam. Apgriezot matus, viņa kļūst par negodā kritušu sievieti, prostitūtu. Šortu valkāšana viņu apkauno. Seksuāla apģērba nēsāšana padara viņu par prostitūtu. “Un viņa nezina to,” ne jau Dieva svētuma dēļ; bet Sātāniskās iekāres dēļ. Viņa lika savam . . . Viņa liek savam Ādamam sevi iekārot.

¹⁴⁰ Viņa novilka tās drēbes, kurās Dievs viņu bija ietērpis vēl tur Ēdenē klejošanai caur šo tuksnesi. Viņa tās novilka. Viņa atkailinājās. Pēc tam, kad Dievs bija viņu ietinis ādās; viņa klusiņām un pamazām vilka tās nost, tagad viņa ir atpakaļ pie tā, kāda viņa bija pašā sākumā.

¹⁴¹ Tagad viņa ir panākusi, lai viņas Ādams nēsā viņas apakšveļu. Virietis uzvelk kaut kādus memmesdēliņa paskata šortņus un staigā pa ielu, es nedomāju, ka viņu tas padara virišķīgu. Viņš ir lielākais memmis, kādu vien pazīstu. Saprotat? Saprotiet, viņa ir panākusi, lai viņas samaitātais Ādams uzvedas tāpat kā viņa, saprotat, nēsājot viņas apakšveļu. Viņa redzēja, ko viņa varēja panākt toreiz, kad viņa novilka visas drēbes, izņemot apakšveļu. Tie ir šorti. Protams, tā ir sieviešu apakšveļa, un, lūk, tagad tos valkā viņas Ādams. Bet tas, saskaņā ar Dieva oriģinālo Vārdu, “tā ir negantība Sievieteī valkāt virieša drēbes, bet virietim apvilkt sieviešu drēbes,” tas ir oriģinālajā Vārdā. Aizdomājieties par to!

¹⁴² Lūk, un tagad viņš jau nēsā arī viņas poniju frizūru. Viņš tos pieķemmē un tin uz matu ruļļiem. Viens no salkanākajiem skatiem, ko es savā dzīvē esmu redzējis, ir daži mūsdienu puisiņi ar saviem uz leju, lūk, *šādi* noķemmētajiem ponijiem un krāsotiem, balinātiem matiem ar kaut kādu tur ūdeņražā pārskābi, un balina savus matus un tin tos ruļļos, taisot matus ponijā. Tu lielais memmesdēliņ! Ir nepatikami par to runāt no kanceles, taču tiesa sākas ar Dieva namu. Tu pat nesaproti, vai esi virietis vai sieviete. Un es noprotu, ka nākošais solis būs apģērbt šortos mūsu Savienoto Valstu Armiju. Tā tas ir. Vai jūs redzat, kas ir perversija? Tas ir sieviešu apģērbs; nēsā viņas ponijus.

¹⁴³ Nesen es biju pie Hovarda Džonsona; ne pie tā, kurš no šejienes, bet pie tā, kurš dzīvo pie izbraucamā ceļa. Es gandrīz vai apsēdos no pārsteiguma. Lūk, garām iet puisītis ar muti vaļā. Viņam bija tumši mati, lūk, *šeit*, un tie bija sasukāti, lūk, *šādi*; un ielicis matu rulli un uzrullējis to virs acīm; tur virs acīm tas rēgojas, staigā apkārt. Ja vien es kādreiz esmu redzējis perversitāti! Redziet, bet viņš tam neticētu. Varbūt viņš spētu pierādīt, ka ir viriešu dzimtas, taču viņa gars ir sieviešu dzimtas. Viņš nesaprot, kurā pusē viņš atrodas. Tieši tā. Cik samaitāti!

¹⁴⁴ Tieši to dara Sātans. Viņš samaitā nācijas. Viņš samaitā draudzī. Viņš samaitā cilvēkus. Viņš ir krāpnieks, sākotnējās Patiesības izkropļotājs.

145 Dievs izveidoja virieti par virieti. Viņš izveidoja sievieti par sievieti. Un Viņš apģērba viņus atšķirīgi, un Viņa nodoms bija, lai viņi tādi paliktu un tā uzvestos; viens ir sieviešu un otrs viriešu dzimums. Viņš nošķīra Ādamu Ēdenes dārzā un to izdarija, atdalīja no viņa Ievu.

146 Lūk, nēsā viņas ponijus; viņa apgriež matus līdzīgi viņam, bet viņš mēģina savus saķemmēt kā viņai. Redzat? Viņa valkā viņa virsdrēbes, bet viņš nēsā viņas apakšveļu. Jā, tas skan zaimojoši, taču ne jau tā es to domāju. Tā ir absolūta Evgāņģēlija Patiesība. Ja jūs to nezināt, tad ar jums kaut kas nav kārtībā; vai nu jūs esat akli, vai arī nekad neesat bijuši uz ielām. Un viņa domā, un viņš domā, ka viss ir kārtībā, ka gan jau būs labi.

Sievietes saka: “Nu, ir taču tik karsti!”

147 Tie senās Apaču cilts indiāņi liktu jums par sevi nokaunēties. Jo lielāks karstums, jo vairāk drēbju viņi velk mugurā, lai pasargātu sevi no saules; ak, tas izsit sviedrus, un tev ir gaisa kondicionieris pārgājiena laikā. Redzat? Viņi var atrasties tiešā saulē.

148 Jūs to vis neizturētu; jūs pārklātos ar čulām un apdegtu. Taču, redziet, tas ir tas, ko jūs saucat par augstāko izglītību. To ir radījusi mūsdienu zinātne. Ak, vai! Te nu viņa ir, “kaila”, Lāodikejā, “un nezina to”.

149 Viņa bija kaila Ēdenē. Redzat šis divas līdzīgās valstības? Viena ir grēka un nāves, otra ir Dzīvības un taisnīguma. Tur viņa bija zem Svētuma Apsega. Viņi abi bija kaili; viņi to neapzinājās. Viņi par to vispār nenojauta, jo viņi atradās zem Dieva Gara apsega.

150 Taču šeit uz viņiem ir iekāres apsegs, un viņi skatās viens uz otru, lai . . . Redziet, Ādams varēja skatīties uz Ievu, nesaprotot, ka viņa bija kaila. Taču tagad zem iekāres apsega viņa neapjauš, ka ir kaila, bet zem šī iekāres apsega viņa panāk, lai virietis uz viņu skatītos. Tas ir vienīgais iemesls, kāpēc viņa tā dara. Jūs tam neticāt, bet vienalga tā darāt, un virietis skatās. Un viņš konstatē, ka jūs esat tik pievilcīga, ka arī pats ņem un uzvelk sev šo to no jūsu drēbēm.

151 Ak, kāda samaitātība! Kāds periods! Kādā laikā mēs . . . Cik tas ir maldinoši! Ak, visas šīs lietas, “un nezina to”, virietis ir pilnīgi samaitāts gars. Viņš ir zem sātāniskās iekāres apsega un sieviete arī. Tas ir varenas sabiedrības sātāniskais gars. Redziet, viņi to nezina, taču viņi ir organizācija. Sievietes šortos pieder organizācijai. Šādi apģērbs virietis arī pieder organizācijai. Es jums pateikšu tās saisinājumu, L.M.B., Lielo Memmesdēliņu Biedrība, lūk, kam viņi pieder. Uzrodas no turienes, no lielo memmesdēliņu biedrības, ietērpti kaut kādās tur apspīlētās biksītēs, savāds, neķītrs skats. Es—es . . .

152 Virietis, varbūt tu man tagad nepiekritīsi, bet tā ir Patiesība. Tu esi samaitājies un to nezini. Tu neesi, vairs neuzvedies kā

virietis. Redziet, kļūst tādi miksti; un drīz viņiem tas neko nenozīmēs; virieši un arī sievietes. Viņi ir biedriba. Tā ir organizācija. Kāpēc? “Džons no kaimiņu dzīvokļa velk šortus, un kāpēc gan es nevaru? Luella grib, lai es tos nēsātu, tāpēc, ka tādus nēsā Džons kaimiņos. Un, nu, ja—ja jau tos nēsā Sūzija Džeina, tad tos var ģērbt arī Marta Džeina vai Sūzija Lū,” lai kāds arī būtu viņas vārds, saprotiet. Redzat, tā ir biedriba. Tā ir organizācija. Jūs piederat tai garīgi un nezināt to.

¹⁵³ Un, ja tā ir, un mēs redzam, ka tā ir, tad jūs esat padarīti akli. Jūs esat akli pret šīm konfesijām, kurās Sātans jūs ir iepinis. Un tas ir Dieva sākotnējā Vārda un Viņa Valstības, un Viņa plāna priekš Saviem bērniem izkropļojums. Sātans šajās lietās ir sapinis viriešus un sievietes, un viņi to nezina. Samaitātie!

¹⁵⁴ Vairs ne Dieva dēls! Ponijs uz acīm, šortu pāris mugurā, slaistās uz ielas; Dieva dēls, draudzes diakons, mācītājs aiz kanceles? Nē, tas nav Dieva dēls. Viņš nav izgājis caur Dieva domāšanas Filtru. Viņš nu nebūtu vilcis šīs sieviešu drēbes; noteikti nebūtu vilcis; tāpat viņa nebūtu vilkusi viriešu drēbes. Redziet, tas nav nekāds Dieva dēls. Tas ir Sātana dēls un Sātana meita. Ir grūti par ko tādu runāt!

¹⁵⁵ Sātanam ir izdevies samaitāt un sagrābt šo pasauli, un padarīt to par savu valstību, kurā cilvēks tika ielikts pēc savas brīvas morālās gribas, pašam izvēloties tādu dzīvi, kādu viņš gribēja. Un tas parāda, kas atrodas jūsu sirdī. Saprotat? Jūsu balss. . . Vai zināt, ko? Jūsu darbi runā tik skaļi, ka apslāpē jūsu vārdus. Jā—jā!

¹⁵⁶ Atliek vien aiziet pie kāda. Un saka: “Ak, es. . . Mēs visi esam kristieši. Mēs piederam draudzei.” Un pa visu ofisu viņam ir izkarinātas erotiskas bildes? Ha! Kāda starpība, ko viņš būtu man stāstījis, man viss būtu skaidrs; un arī jums būtu.

¹⁵⁷ Un sieviete saka, ka ir kristiete, un viņai ir isi mati? Haha! Tu taču zini, ka tā nav, saprotiet. Tieši tā. Viņa saka, ka ir kristiete, sakrāsojusies un ar kosmētiku un šortos, un stāsta, ka viņa ir kristiete? Jūs taču zināt, ka tā nav taisnība. Dieva Vārds jums māca kaut ko citu. Vārds saka, ka viņa nevar tā darīt un būt kristiete. Tas viņai ir negods, un tālāk. Kā gan Dievs Savā Valstībā pacietis kaut kādu negodu? Nekad, ne par ko. It nemaz. Paši sevi, viņi parāda savas vēlmes.

¹⁵⁸ Jūs nepiespiedisiet balodi baroties kopā ar maitasputnu, nekādi. Balodim nav žults. Viņš nevar ēst to sprāgoņu. Ja viņš kaut nedaudz to paknābās, tad tas viņu nobeigs, un viņš to zina. Bet maitasputns var ēst pārsvarā visu, ko sagrib. Redzat? Viņam žults ir pietiekami.

¹⁵⁹ Un tad tu saproti, ka tieši tas šodien notiek pasaulē, tas pats, “Viņi ir kailli, akli un nezina to”.

¹⁶⁰ Sātans to paveica, izmantojot sievietes kāri pēc zināšanām, pēc seksa, ko viņa pati apzināti izvēlējas. Lūk, ievērojiet, tieši

Ieva ieveda Ādamu maldos, un tieši sieviete novilkta savas drānas, pirms viņas Ādams novilkta savējās. Redzat? Tā vienmēr ir sieviete. Tā ir bijis vienmēr. Un vēl aizvien ir tāpat.

¹⁶¹ Tā ir draudze, kas ieved cilvēku maldos. Tā ir draudze, saprotiet, kas aizvilina viru, kurš vēlējas būt Dieva dēls. Tā ir sieviete, draudze. Nevis Bibeļe, Dievs, jo Bibeļe ir vīrietis. Ak, jā, "Vārds kļuva par miesu," un Viņš bija Vīrietis. Saprotat? Bibeļe ir vīrietis; draudze ir sieviete. Saprotat? Tā nav draudze. . . Ne jau Bibeļe cilvēku ieved maldos. Tā ir draudze, kas viņu ieved maldos. Tā ir draudze, ar kuru kopā viņš atkailinājās, ne Bibeļe. Saprotat? Protams, nē. Bibeļe viņam saka, ka viņš ir kails. Tieši tā.

¹⁶² Lūk, paskatieties, kā caur seksu, caur alkām pēc seksa viņa iekāroja zināšanas, lai noskaidrotu, kas bija *tas* un kā, vai *tas* auglis ir labs, vai nē. Un viņa to izdarīja.

¹⁶³ Tomēr reiz Dievs to visu atgūs, pateicoties kādam Viram. To pazaudēja sieviete. Taču to atguva Vīrietis; *tas* Vīrs, Jēzus Kristus, kurš ir Vārds.

¹⁶⁴ Un tā, kas *tas* ir? Ievērojiet, noslēgumā. Ne tik sen es jums izteicu šo apgalvojumu. Man ir vēl kādas četras vai piecas lappuses, taču es. . . ar Rakstu vietām un pārējo, uz ko es gribēju atsaukties. Taču paklausieties. Tūlīņ beigsim, pasakot, lūk, ko.

¹⁶⁵ Atcerieties, nesen es šeit mācīju jūs par Septiņām Bazūnēm, *Bazūņu Svētkiem* un tā tālāk. Un es teicu: "Ir kādas svinības astotajā dienā." Un tā, septītā diena būtu pēdējā, tā būs Tūkstošgadu Valstība. Taču ir kādas svinības astotajā dienā, kas, ja tā bija astotā un ir tikai septiņas dienas, to padaris atkal par pirmo dienu, atgriežas taisni uz pirmo dienu. Tādā gadījumā, pēc tam, kad beigsies Tūkstošgadu Valstība, tad atkal tiks izveidota Ēdene. Tiks atgriezta varenā Dieva Valstība. Jo Jēzus izcīnīja to Sātanam Ģetzemanes dārzā un atguva Ēdeni, un Viņš ir prom, lai to sagatavotu Debesis, lai atkal atgrieztos, augšā Debesis. Viņš teica: "Lai jūsu sirdis neizbistas."

¹⁶⁶ Kad Viņš bija šeit uz zemes, Viņš sacīja: "Jūs, jūs ebreji, jūs ticat Dievam. Jā, Es zinu, ka Man ir slikta slava," Viņš sacīja. "Un viņi saka, ka Es esot *tāds* un nez *kāds*. Bet jūs noticejāt Dievam; un ticiet arī Man tā, kā jūs ticat Dievam." Viņš bija Dievs, kļuvis redzams. Saprotat? "Ticiet arī. . ."

¹⁶⁷ "Mana Tēva namā ir daudz. . ." Vai arī: "Mana Tēva saimniecībā, Mana Tēva plānos ir daudzas pilis. Es iešu sagatavot vietu." Paskatieties, cik tā ir liela: pusotra tūkstoša kvadrātjūdžu! Sak, kur tad *tas* ir? Viņš aizgāja to sagatavot. Viņš ir Radītājs. Viņš rada visu to zeltu. Ielas ir caurspīdīgas. Viņš ir Radītājs. Viņš gatavo vietu. Atklāsmes grāmatā 21. nodaļā viņš teica: "Un es, Jānis, redzēju svēto Pilsētu, Jauno Jeruzālemi, nokāpjam no Debesim no Dieva."

168 “Tur vairs nebija jūras; pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas.” Kas ir mūsu pirmās debesis? Tā ir Tūkstošgadu Valstība. Kas ir pirmā zeme? Lūk, šī. Tā tiks atjaunota. Tāpat kā tā tika kristīta Noasa laikā, viņa sludināšanas dienās; tika caur Kristu darīta svēta, kad Viņš to aplacīja ar Savām Asinīm; un tiks atjaunota, no tās tiks aizvākti visi mikrobi un pārējais, noslēdzošajā rekonstrukcijā, caur Uguns kristību, kas nogalinās katru mikrobu, katru slimību, katru vainu, visu netirību, kas vien ir bijusi uz zemes.

169 Tā uzliesmos, un būs Jauna Zeme. “Un es redzēju Jaunas Debesis un Jaunu Zemi. Pirmās debesis, šī zeme bija zudušas; un jūras vairs nebija. Un es, Jānis, redzēju svēto Pilsētu, Jauno Jeruzalemi, nokāpjam no Dieva no Debesīm.” Tur Dievs būs ar Viņa patiesajiem atribūtiem, dēliem un meitām, tur Viņš varēs būt kopā ar viņiem svētumā, kad viņu acis būs aklas uz visu grēku. Un pēc tam grēka vairs nekad nebūs.

170 Pieliksim visu piepūli; lai šodien jūs neviens nepieviļ, bet gan “ticieties ieiet pa vārtiem”.

171 “Jo ārpusē paliks netikļi, baudu meklētāji.” “Ikviens, kas uzlūko sievieti ar iekāri, jau ir laulību pārkāpis ar viņu.” Visi ar . . . ārpusē paliks sliktas slavas sievietes, sliktas slavas vīrieši un tā tālāk.

172 Un tikai tie, kuri ir izpirkti un ir Jēra Dzīvības Grāmatā, ieies pa tiem vārtiem. Un tā, cinieties, draugi; neļaujiet sevi pievilt šajās beidzamajās dienās.

173 Šis ir varens laiks. Visiem ir nauda. Visi var izdarīt šo, un visi var izdarīt to, un nauda plūst uz visām pusēm, un lielas mašīnas un viss pārējais. Tani Pilsētā nekā tāda nebūs. Nebūs nevienas mašīnas, nevienas lidmašīnas. Nē. Tā būs pilnīgi citāda civilizācija. Tā atkal būs ne jau zināšanu vai zinātnes, bet gan šķīstuma un ticības dzīvajam Dievam civilizācija.

174 Tad nu cinišimies, lai Tajā ieietu. Jo tas ir viss, pēc kā es tiecos, lai reiz ieietu tani Pilsētā; un atskatoties redzētu ikvienu no jums soļojot ierindā kopā ar mani, kad mēs dziedāsim “svētie ieiet maršēdami”. Es gribu būt to skaitā, kad svētie tur ieies maršējot.

Lūgšim.

175 Dārgais Debesu Tēvs, kad beidzas šīs dienas, un mēs redzam, kā tas tuvojas, tuvojas apsolījums. Mēs lūdzam, Dārgais Dievs, lai Tu ieliec to mūsu sirdīs tā, lai mēs neizdarītu nevienu kļūdu. Dārgais Dievs, glabā tīru mūsu apziņu. Turi mūsu sirdis zem apsega, Kungs, aizklāj mūsu acis no pasaules lietām un šīs pasaules tukšajām lietām, un tukšas slavas kļūt par kaut kādu nebūt varen.

176 Nav svarīgi, cik vareni viņi ir, visādi karaļi, monarhi, ietekmīgas personas, un visi pārējie ies bojā, un viņi necelsies

otr. . . pirmajā augšāmcelšanās. Jo ir rakstīts: “Laimīgs un svēts, kam ir daļa pie pirmās augšāmcelšanās, otrajai nāvei pār viņiem vairs nav varas.” Ak, Dievs! “Otrajai nāvei,” garīgajai nāvei, “nav varas”; viņš ir izpirkts!

¹⁷⁷ Ak, Dievs, aizdomājoties, ka vienā no šīm stundām kāds dosies kādu apciemot un tiks aizrauts gaisā! “Divi gultā, vienu paņēmu, vienu atstāšu. Divi uz lauka, vienu paņēmu, vienu atstāšu.”

¹⁷⁸ Ak, Dievs, palidzi mums būt tīriem Tavās acīs, Kungs, nav svarīgi, ko kāds par mums domā, ko saka citi cilvēki. Kungs, lai mūsu svētais . . . lai mūsu sarunas ir svētas. Lai tās ir piesātinātas ar Dieva Vārdu, tik piesātinātas, Kungs, ka mūsos neatrastos vieta nekādai viltībai. Tikmēr mēs ļoti lūdzam, pieļaujot savas kļūdas, lai Jēzus Kristus Asinis ir starp mums un Dievu, lai Viņš skatās uz mums caur Jēzus Asinīm; ne uz mūsu taisnīgumu, ne uz to, kas mēs esam un ko būtu paveikuši, bet tikai uz Viņa nopelniem. Dievs, dāvā to!

¹⁷⁹ Lai neviens, kas šovakar atrodas šeit un dzirdēja Vēstījumu, lai neviens no viņiem neaiziet pazušanā, vai tas būtu vismazākais bērns, vai visvecākā persona. Lai viņu svētās ilgas būtu tikai pēc Dieva un Viņa Vārda. Mēs nezinām to stundu, kurā Viņš parādīsies, vai to stundu, kad Viņš mūs izsauks, lai mēs atbildētu tur, tanī Tiesā. Mēs nezinām to stundu, kad Viņš, tā teikt, noņems no drēbju pakaramā mūsu numuriņu, sakot: “Laiks doties mājās. Tev ir jāiet.” Dievs, palidzi mums palikt tīriem. Dāvā to, Kungs.

¹⁸⁰ Ļauj mums nodzīvot līdz Kunga Atnākšanai, ja vien tas ir iespējams. Ļauj mums darīt visu, kas ir mūsu spēkos, ar milestību un sapratni, saprotot, ka Dievs šodien pārmeklē pasauli, lai atrastu katru pazudušo aitu. Ļauj mums runāt viņiem lūgšanā, piesātinātā ar milestību un Dieva Vārdu, tā, lai mēs varētu atrast to pēdējo, lai mēs varam doties Mājās, un tikt prom no šīs vecās Sātana Ēdenes šeit, Kungs.

¹⁸¹ Šeit viss ir būvēts uz iekāres un daiļām sievietēm, kā viņas sauc šini pasaulē, ar viņu reklāmām: “Paziņojam, ka ir vajadzīgi puīši ar pietvikušām sejiņām un smukas meitenes apakšbiksēs,” taisni radio un televīzijās; un visāda veida dubļi un neķītrība, un Holivuda; visvisādi seksuāli, neķītri, nešķīsti apģērbi sievietēm. Un—un vīrieši samaitāti un valkā sieviešu drānas, un frizē savus matus līdzīgi sievietēm; un sievietes līdzīgi vīriešiem.

¹⁸² Ak, Dievs, kādā šausmīgā stundā mēs dzivojam! Ak, nāc, Kungs Jēzu, nāc! Nāc, Kungs! Mazgā mūs Asinis. Aizvāc no mums visu nešķīstību un viltu. Ļauj mums dzīvot, Kungs, ļauj mums dzīvot zem Asinīm, aizvien Tavā priekšā. Tā ir mūsu sirds vēlēšanās un mūsu patiesais lūgums.

¹⁸³ Dārgais Dievs, nolikti uz šīs plat-. . .tas ir, uz šī galda šovakar, kur stāv Evangēlijs. Kungs, lūk, gul kabatlakatiņi un sainīši, kuri tiks sūtīti pie slimajiem un cietējiem. Lai ticības

lūgšana, Kungs, tagad aiziet no mūsu sirdīm līdz Tavam acu skatam. Vēl, Kungs, ja mūsos ir jēl kas netirs, Kungs, paņem mūsu . . . tiesā mūs tagad; un mēs izlūdzamies žēlastību. Atklāj mums, ko mēs darām nepareizi, Kungs, lai mēs varētu lūgt, lai ņemtu Asinis un attīrītos. Dziedini šos slimos cilvēkus un dari viņus veselus, Tēvs, visur, kurp tas aizies, pie kā tie nonāks. Lai notiek tā, Tēvs.

¹⁸⁴ Piešķir mums apņēmību kalpot Tev un vienīgi Tev. Dāvā to, Kungs.

¹⁸⁵ Dāvā drošību šiem dārgajiem cilvēkiem atceļā uz mājām.

¹⁸⁶ Paldies, ka Tu esi dziedinājis šos cilvēkus. Arī māsas Šeferdas un brāļa Šeferda puisēns, kurš bija ievainots braucot ar velosipēdu, es lūdzos, lai nesākas nekas ļauns; šis puisēns braukā ar savu velosipēdu, es lūdzos, lai viņam viss ir labi. Mēs Tev pateicamies, ka Tu dziedināji tos, par kuriem mēs jau bijām lūguši. “Un mēs zinām, ka visu, ko lūgsim, saņemsim, tāpēc, ka ticam Tam, kurš ir apsoliļjis.”

¹⁸⁷ Dāvā mums Savu žēlastību, Kungs, un piedod mums mūsu grēkus. Mēs lūdzam Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

¹⁸⁸ Vai jūs Viņu milat? Vai jūs Viņam ticat? Vai jums ir pavisam apnikusi šī Sātana valstība? Vai jūs ticat, ka tuvojas Tūkstošgadu Valstība, Viņa Tūkstošgadu valstība; Viņa, Viņa Ēdene? Vai ticat, ka tagad tā tiek iekārtota?

¹⁸⁹ Paskatieties, viss balstās uz intelektu. Visam, jebkam ir jābūt zinātniski pierādītam, pirms viņi tam noticēs.

¹⁹⁰ Taču Dievu zinātniski pierādīt jūs nevarat. Jums Viņš ir jāpieņem ticībā, “jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka Viņš ir, un tiem, kas Viņu cītīgi meklē, atmaksā”.

¹⁹¹ Ak, Dievs, es vēlos zināt tikai un vienīgi Jēzus Kristus Asinis, kas attīra mani no grēka. Es nezinu neko, kā vien Jēzu Kristu. Un kā senajos laikos sacīja Pāvils, tā šovakar saku arī es: “Es pie jums nezinu nekā, izņemot Jēzu Kristu, un to pašu krustā sistu.”

¹⁹² Tas ir viss, ko es varu jums pastāstīt. Ka šī Bibeles, es ticu tam no visas sirds (ja vien es pazīstu savu sirdi), ir pilnīgs un paties Dieva Vārds. Ar To es dzīvoju. Ar To es stāvu. Un, ja vien man būtu desmit tūkstoši dzīves, tad ikvienu to daļiņu es vēlētos atdot par šo Vārdu, jo tas ir Jēzus Kristus Vārds. Un mani neuztrauc visi viņu mēģinājumi To atspēkot, un cik ļoti zinātne cenšas apgalvot, ka Tā ir apšaubāma, un tā tālāk, man šis Vārds ir vienīgā lieta pasaulē, kam es varu uzticēties. Viņš ir mans. Es Viņu milu. Bet jūs?

¹⁹³ Ja jūsu sirdī ir kāds grēks, ja jūsu sirdī ir kāda vainas sajūta, ja jums ir kaut kas, lūdziet tagad un lūdziet, lai Dievs jums piedod. Lūdziet par mani; es lūgšu par jums. Lai Dievs jūs svētī, tā ir mana lūgšana.

Līdz mēs tiksimies! Līdz mēs tiksimies!

Dievs ar tevi, līdz mēs tiksimies!

¹⁹⁴ Vai jūs milat viens otru? Jānis teica: “Bērniņi, miliet viens otru.” “Miliet viens otru, jo milestība aplāj grēku daudzumu.” Tagad paspiedisim viens otram roku.

Dievs ar tevi, līdz mēs tiksimies!

Līdz mēs tiksimies! Līdz mēs . . .

¹⁹⁵ Tagad esiet sirsnīgi savā starpā. Esiet sirsnīgi pret visiem. Pareizi izturieties pret savu kaimiņu. Glabājiet sevi neaptraipītus, līdz atnāks Jēzus.

. . . kājām;

Līdz mēs tiksimies! Līdz mēs tiksimies!

Dievs ar tevi līdz mēs tiksimies!

¹⁹⁶ Vai jūs Viņu milat? Tā ir mana lūgšana. Jūs lūdziet par mani; es lūgšu par jums. Tagad man ir jāatgriežas Tūsonā. Un es—es lūdzu, lai Dievs jūs visus svētītu. No turienes es došos uz Kanādu un atpakaļ uz Kolorādo; visapkārt un apkārt, un apkārt, redziet. Kamēr . . .

¹⁹⁷ Tur atrodas brālis Tonijs, un ir noticis kaut kas svarīgs. Tieši pie Vatikāna, Romā, viņi sauc pēc atmodas, pēc sapulces, lai es aizbrauktu uz turieni un noturētu atmodas sapulci Romā, Romā. Viņš nupat kā atgriezās. Ļaudis ir sapulcējušies. Viņiem tur ir liela arēna ar tūkstošiem un tūkstošiem sēdvietu, un viņi grib, lai es atbrauktu atmodas dēļ. Viņi vēlas redzēt Dieva slavu kalpošanā. Es nezinu. Man par to ir jālūdz, paskatīsimies, ko man teiks Kungs. Ak vai! Atcerieties, lūdziet, mēs visi kopā. Ko mēs darām?

Redz mūsu Glābēja atnākšanas zīmes jau,

Viģes koka lapas zaļot sāk;

Kas nezina Kristus Valstību, vairs tādas tautas
nav;

Un redzam diena beidzas, vakars nāk.

¹⁹⁸ Vai tā ir taisnība?

Tad priecīgi mēs sludinām šo vēsti par Viņa
svētīto atnākšanu,

Pastāsti to visiem, Viņš jau drīz būs klāt;

Visi tie, kas Kungam pieder, mosties, celties
sākat,

Esi gatavs, sauciens beidzamais kad skan.

¹⁹⁹ Viņa pagriezīsies uz rietumiem un no jauna aizaušos, vienā no šim dienām, vienkārši atcerieties. Viņa noteikti aizaušos. Un tā ir taisnība. Līdz tam:

Jēzus dārgo Vārdu tagad

Paņem cieši, sāpju bērns;

Tas dos mieru dvēselei

Ņem To visur, kur vien iesi.

Dārgais Vārds (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan;
 Dārgais Vārds, salds ir man! (Salds ir man!)
 Prieks līdz Debesīm, lai skan.

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
 Un pie kājām kritīsim,
 Un par ķēniņu Ķēniņu Debesis to kronēsim,
 Kad mūsu ceļu noslēgsim.

Dārgais Vārds, salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan;
 Dārgais Vārds, salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan.

²⁰⁰ Un tā, tagad dziedāsim šo beidzamo pantu ar pazemīgām sirdīm.

Jēzus dārgo Vārdu tagad,
 Ņem kā drošu vairogu;
 Un kārdinājumi kad atnāk, (Šis Sātana
 valstības lietas, saprotiet, saprotiet.)
 Lūdzot piemini šo Svēto Vārdu tu.

²⁰¹ Tas arī viss; tad ejiet prom. Tas darbojas. Esmu to pārbaudījis. Tagad vienkārši tam ticiet, jo tas darbosies. Lūdzot piemini Viņa Svēto Vārdu tu.

. . . Jēzus dārgo Vārdu,
 Ņem kā drošu vairogu;
 Dzirdot ienaidnieka draudus, (Ko tad tu darīsi?)
 Lūdzot atkārti šo Svēto Vārdu tu. (Tad šis
 Apsēgs aizklās jūsu seju.)
 Dārgais Vārds, (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan;
 Dārgais Vārds, salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan.

²⁰² Tagad nolieksim savas galvas, kamēr es palūgšu brāli Bileru no turienes iznākt šeit uz platformas. [Brālis Branhams dungo *Paņem Jēzus svēto Vārdu*—Tulk.]

Lūdzot atkārti šo Viņa Svēto Vārdu tu.

²⁰³ Atlaid mūs, brāli Biler. Atlaid mūs ar lūgšanu.

(Dārgais Vārds!)
 Prieks līdz Debesīm, lai skan;
 Dārgais Vārds, (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
 Prieks līdz Debesīm, lai skan.

²⁰⁴ Tagad ar noliektām galvām un noliektām sirdīm. Brālis Bilers, viens no mūsu kolēģiem šeit, brālis Estls Bilers, jauks brālis, kristietis, uzticams vīrs. Es palūgšu viņu šovakar ar lūgšanu atlaist klausītājus. Lai Dievs tevi svētī, brāli Biler.

65-0829 Sātana Ēdene
Branhama dievnams
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org